

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارش ها

گزارشگران پورتال از فرانسه

۰۱.۰۵.۰۹

منبع گزارش: له تریبیون پووه اف. ا.غ.

کارگران سیستم سرمایه داری را به مبارزه می طلبند

بحران مزمن و تباہ کن نظام سرمایه داری در تمام جهان به مانند همیشه بیشترین قربانی ها را از فرودستان جوامع در مجموع و طبقه کارگر به صورت اخص گرفته ، ضمن بیکار شدن میلیونها تن کارگر در سراسر جهان به همان اندازه از زندگی ساقط گردیده اند.

امسال طبقه کارگر در حالی به پیشواز روز کارگر می رود که خلاف سالیان گذشته کوس رسوائی و سقوط نظان سرمایه داری بلند تر از همیشه به صدا در آمده و جهان سرمایه دیگر قادر نیست تا بر روی واقعیت های زشت برخاسته از آن پرده ساتری کشیده و از انظار مخفی دارد.

به همین مناسبت در تظاهرات پرشکوه امسال در سراسر فرانسه طبقه کارگر این کشور بار دیگر به خیابان ها ریخته و در عمل دنیای سرمایه و نماینده رسوائی ان سارا کوزی را به مبارزه طلبیدند. آنچه تظاهرات امسال را از سال های قبل متمایز می سازد در کل می تواند نکات آتی باشد:

"- به اساس اظهار یکی از سندیکاهای بزرگ فرانسه (سی. جی. تی.) حدود یک میلیون و دوصدهزار نفر در روز اول می دست به تظاهرات زدند در حالیکه پولیس تعداد آنها را چارصد و شصت و پنجهزار گفته است.

- نکته ای بیسابقه اینست که هشت سندیکای بزرگ فرانسه برای اولین بار همه یکجا در این روز به رژه پرداختند. تشنجات و خیم چند هفته اخیر میان صاحبان کارخانه ها و کارگران - «کانتی ننتال» و یاهم «کتر پلر» - در صدر اعتراضات قرار داشت.

- سندیکاهای فرانسه که برای اولین بار موفق شده اند در صف واحد در روز اول می رژه روند ، امیدوار هستند که با استفاده از این فرصت ثبوت تازه ای از بازگشت قدرتمند حرکت اعتراضی اجتماع فرانسه رادرمتن بحران اقتصادی به دست دهند. باآنها جراحات تاریخی بی اتفاقی سندیکالیزم فرانسه به این زودی ها التیام نخواهد یافت.

- با آنکه اینبار بسیج تظاهرکنندگان به میزان بسیج ۲۹ جنوری و ۱۹ مارچ امسال نبود چه در آن دو بار، یک تا سه ملیون نفر در نقاط مختلف فرانسه با خواست های مربوط به کار یابی و تقویت قدرت خرید به جاده ها ریختند. باز هم حرکت متحدانه تمام سندیکا ها از لحاظ کیفی نسبت به اجتماعات مشابه از اهمیت بیشتری برخوردار می باشد

- در سراسر فرانسه در حدود دوصد و هشتاد اکسیون اعتراضی درین روز (اول می) در نظر گرفته شده است. این گستردگی بیچارگی دولت را در تقابل با آن به خوبی بازتاب می دهد

- هر چند به اساس آمارپرسی ، هفتاد و دوفیصد فرانسوی ها بسیج متحدانه سندیکاها را پشتیبانی نموده و فقط ۹ فیصد با آن مخالفت و یا خصومت نشان داده اند. مگر نباید فراموش نمود که سندیکا های اروپائی از دهه ها بدین طرف در عوض آنکه اسبابی باشند در دست طبقه کارگر به منظور مبارزه علیه سرمایه و مناسبات سرمایه داری، ابزاری اند در دست سرمایه به منظور فریب طبقه کارگر. قشر بالائی این سندیکا ها که دیگر از اشرافیت کارگری نیز گذشته خود حامی ومدافع سرمایه می باشند در تمام دوره ها کوشیده اند تا در مواقع حساس جلو رشد مبارزه طبقه کارگر و ادیکالیزم آنرا گرفته با کمترین امتیازات مجموع جنبش طبقاتی را به شکست بکشانند. از این منظر است که شرکت گسترده تمام سندیکا ها می تواند باز هم به معنای تدارک به خاطر غارت دست آورد طبقه کارگر به شمار رفته محکوم گردد و اما از جانبی شرکت متحدانه در یک مارش نمایانگر وخامت اوضاع به شمار رفته و می توان حدس زد که قضیه تا کجا باید از اهمیت برخوردار باشد که همه را در یک مسیر گرد هم آورده است.

جالب تر از همه نظر وزیر کار فرانسه - بریس هومتوفو - است. وی که مانند تمام مدافعان سرمایه نشست یک دوجین قاتل را که به نام رهبران کشور های جهان یاد می شوند ، دارای اهمیت بسزائی میداند ، به علاوه آنکه اتحاد عمل سندیکا ها را بی ارزش ارزیابی می نماید به خیابان آمدن ملینها کارگر را در سراسر جهان نیز دارای اهمیت تلقی نمی کند. چه می شود کرد برای برخی ها آواز بلند رسا نیست مگر اینکه با جلایش تیغ گیوتین همزمان باشد."

هشت سندیکای بزرگ فرانسه در صف واحد در روز اول می ۲۰۰۹

«سربریده» نیکولاسرکوزی رئیس جمهور فرانسه به یاد از اعدام تاریخی لوئی ۱۶ با تیغ گیوتین
ننگی را که سرکوزی به دامن ملت فرانسه آورده است شاید گیوتین نیز نتواند آن آلودگی را از دامن آنها بزدايد